

Starý muž

Karel Plíhal

1. Byl jeden starý muž
měl malinkatej dům
No hrozně malinkej
malej ad absurdum

Pár přátel co jich měl
k hrobu doprovodil
Byl sám jak v plotě kůl
jak v poušti krokodýl

Starý muž v domku
sám a bez potomků
žil v starým domě
zcela soukromě

Žil jak žít jen lze
z malinký penze
Ono vždy zlé je
přežít svý Pompeje

Tenhle muž se však nedal
Dokud žil, hledal pedál
V domečku dvakrát čtyři
chtěl na varhany hrát

Den co den hubil moly
vyhlížel po okolí
navštěvu jakoukoli
a že jí řekne - dál

2. Co člověk chce má mít
Druhýho prosince
na dveře ťuky ťuk
jemně a prostince

Starý muž řekl - dál
Já dlouho čekám již
S hlubokou úklonou
vstoupila paní myš

Nerada já velmi
budík však došel mi
prosím jen tak vstoje
kolikátýho je?

A že tu blízko bydlí -
Muž oprášil židli
Velká čest má dámo
pro mé obydlí

Sedli si povídali
smáli se vzpomínali
malinký karty hráli
pili malej rum

Vy co vás boty tlačí
zpívejte s náma radši

že malý štěstí stačí
a je ho plnej dům